

TÝLOVÉ ZABEZPEČENÍ VRTULNÍKOVÉHO VÝSADKU

(Dokončení z čísla 5)

Ve VM 5/1975 uvedl jsem první část týlového zabezpečení vrtulníkového výsadku [včetně motostřeleckého praporu] s důrazem na některé zvláštnosti a limitující předpoklady, které bezprostředně ovlivňují splnění bojového úkolu v týlu nepřítelů.

V tomto článku chci rozebrat poznatky z organizace naložení materiálu, uvést orientační odhad spotřeby munice a pravděpodobných zdravotnických ztrát. Současně s tím ukázat na některé zvláštnosti, které úzce souvisí s vysazením a vedením bojové činnosti v týlu nepřítelů. Chci dát ucelený přehled o týlovém zabezpečení vrtulníkového výsadku zejména pro velitele a štáby, kteří se přípravou, plánováním, vysazením jakož i povšechným materiálovým zabezpečením bezprostředně zabývají.

K zabezpečení organizace naložení materiálu do vrtulníků musí velitel vrtulníkového výsadku v součinnosti s velitelem nebo zástupcem velitele vrtulníkového pluku **podrobně rekonoskovat nakládací místa**, která volíme podle terénu v **bezprostřední blízkosti nebo ve vyčkávacím prostoru**.

Na základě rekonoskace předběžně stanoví kolik vrtulníků může přistát na jednotlivé hlavní a záložní nakládací místa, určí konkrétní **stanoviště jednotlivých vrtulníků** na nakládacích místech, jejich

číslování, popř. jiné označení a upřesní, na které vrtulníky budou nakládat a přepravovat týlový materiál.

Stanoviště vrtulníků předurčených pro přepravu materiálu volíme na obvodu nakládacích míst nebo uprostřed bojové sestavy rot, popř. na zádi bojové sestavy vrtulníkového výsadku. Požadujeme, aby tato stanoviště byla v takovém terénu, který umožňuje dokonale zamaskovat předem připravený materiál přírodními nebo improvizovanými maskovacími prostředky.

Materiál určený pro přepravu vzduchem můžeme předem připravit v několika variantách (**viz příloha 1**):

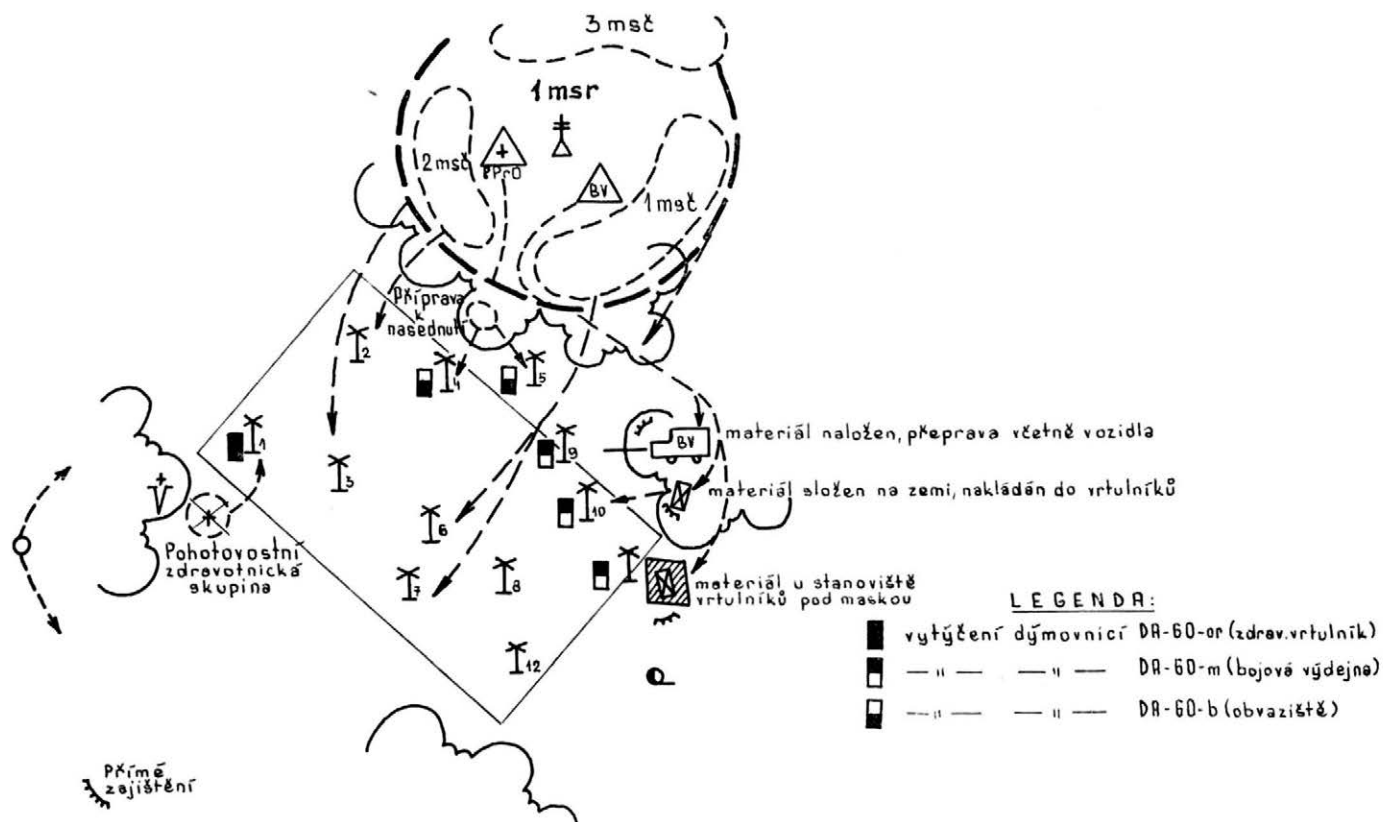
1. Materiál zkompletujeme ve stanoveném množství podle užitečné hmotnosti vrtulníku na okraji vyčkávacího prostoru, zpravidla v blízkosti plánovaného stanoviště vrtulníku. K přenesení, naložení, upevnění materiálu určíme nakládací skupinu.

2. Materiál zkompletujeme a upevníme na dopravním prostředku, který naložíme do vrtulníku.

3. Materiál naložíme na dopravní prostředek a po přistání vrtulníku na určené stanoviště materiál přeložíme z vozidla přímo do vrtulníku.

4. Materiál předem volně složíme na zemi u plánovaných stanovišť jednotlivých vrtulníků a zamaskujeme. Nakládací skupina vyčkává u materiálu. K zabezpečení

Organizace týlového zabezpečení naložení a nasednutí vrtulníkového výsadku (varianta)

správného navedení vrtulníků ke skládce materiálu upevníme na vrchní část skládky (zpravidla 3 před přistáním) terče a znamení.

6. Materiál připravíme různou kombinací těchto způsobů. Způsob přípravy průměrně ovlivní počet dopravních prostředků, nakládacích skupin a celkový čas, který máme k dispozici.

Tyto varianty nám umožní naložit materiál na vrtulník v minimální době od 4–6' za chodu rotoru.

Nakládací místo, konkrétně stanoviště velitele letky, popř. roje, vytyčují příslušníci zpětného odřadu. K tomu mají připravenou vytyčovací soupravu, která obsahuje vytyčovací terč v tvaru T nebo kříže, dýmovníčky DA 60-or (oranžový dým), DA 60-b (bílý dým) a DA 60-m (modrý dým) a potřebný počet třecích zapalovačů TZ-2. Vzhledem k tomu, že doba dymání u DA-60 je 30–40 vteřin, což vyžaduje zvýšenou spotřebu, je výhodné podle velikosti nakládacího místa a síly přízemního větru použít dýmovníčky DA 600, které jsou obdobných barev, ale s délkou dymání 150–200 vteřin.

Signály k zahájení nakládání a nasednutí do vrtulníků dává velitel letky (skupiny) vrtulníků, které přistály na nakládacím místě.

Při nakládání materiálu příslušníci zpětného odřadu plní úkoly spojené s překládáním munice a materiálu a jeho upevněním v jednotlivých vrtulnících.

Současně dodržujeme zásadu, aby **jednotky týlu byly stejnoměrně rozděleny do bojové sestavy rot vrtulníkového výsadku** a jednotlivých vrtulníků.

Obdobný požadavek platí pro **předsunuté obviště a praporní obviště**.

Jen tak zabezpečíme, že v případě nenávratné ztráty jednoho vrtulníku, v kterém je umístěna část týlové jednotky, můžeme týl vrtulníkového výsadku dostatečně zabezpečit požadavky velitele vrtulníkového výsadku a velitelů rot v oblasti materiálně technického a zdravotnického zabezpečení.

Při centralizaci materiálu by nenávratná ztráta mohla bezprostředně ovlivnit výsledek bojové činnosti vrtulníkového výsadku.

Mimo nakládacích skupin od zpětného odřadu se nakládání bezprostředně zúčastňují i obsluhy zbraní, řidiči dopravních prostředků a bojové techniky **za řízení palubní techniky**, který je nápomocen při správném rozložení a upevnění techniky a materiálu ve vrtulníku.

Pro naložení **jednoho** dopravního prostředku s materiálem nebo bojové techniky do vrtulníku Mi-8 je výhodné mít:

- kolejový můstek;
- 16 kusů klínů pro podložení kol (u Mi-4 8 kusů klínů, u Mi-6 32–48 kusů klínů = podle počtu dopravních prostředků, které nakládáme);
- 16 kusů spojovacích gum pro upevnění klínů (u Mi-4 8 kusů gum);
- 32 kusů lan opatřených na obou koncích karabinou pro uchycení. Z tohoto počtu 4 kusy dlouhé 0,95 m, 4 kusy dlouhé 1,35 m, 12 kusů dlouhé 2 m a 12 kusů dlouhé 4 m (u vrtulníku Mi-4 16 kusů lan a ostatní lana v polovičním počtu).

Přitom platí zásada, že **správné rozmístění, upevnění** bojové techniky, nákladů a materiálu **osobně** kontroluje a prověřuje **velitel každého vrtulníku**.

Obdobně za **včasně a rychlé** naložení a nasednutí odpovídá velitel vrtulníkového výsadku a za **přesné a včasné** vysazení vrtulníkového výsadku v plánovaném prostoru plně zodpovídá velitel vrtulníkového pluku.

U dopravních prostředků, motocyklů a bojové techniky vrtulníkového výsadku předem probíhá technická kontrola, ošetření a doplnění PHM. Podle počtu vysazené bojové techniky je výhodné ke každé bojové výdejné vyčlenit po **jednom specialistovi** (z počtu technické skupiny) pro opravu techniky, které vybavíme brašnou s nářadím a potřebným počtem náhradních součástek. Náhradní součástky můžeme kompletovat tak, aby byl zabezpečen co největší rozsah co do druhů.

Velitel zpětného odřadu po naložení a nasednutí vrtulníkového výsadku **ponechává nakládací a pomocné skupiny** soustředěny u nakládacích míst do doby 30' po odletu vrtulníků. Tato doba je vyhrazena pro poskytnutí přímé pomoci v případě havárie, vrácení vrtulníků nebo změně bojového úkolu.

Po této době organizuje kontrolu celého vyčkávacího prostoru, kompletaci materiálu, jeho uložení na jednotlivá vozidla a organizuje přesun v rámci pozemního sledu do nadřazeného prostoru.

V prostoru vysazení a vedení bojové činnosti je nutné přísně hospodařit se zásobami materiálu a k bojové činnosti využívat i kořistní materiál a materiál z místních zdrojů. Těmto otázkám musí velitel vrtulníkového výsadku věnovat nepřetržitou pozornost a prostřednictvím náčelníka štábu, velitele čtyř týlového zabezpečení a zdravotnického instruktora zabezpečovat si dostatek informací a přijímat včasné opatření k zabezpečení podřízených jednotek materiálem.

Nepřetržitě týlové zabezpečení vrtulníkového výsadku při vysazení a vedení bojové činnosti bezprostředně ovlivňuje

spotřeba munice u muže a zbraně, stanovení zvýšené pohyblivé zásoby, nedotknutelné zásoby, zdravotnické ztráty a zdravotnické zabezpečení.

Spotřebu munice ovlivní zvláštnosti bojové činnosti vrtulníkového výsadku a to vzdušná přeprava vrtulníkového výsadku do prostoru bojové činnosti po překonání vlastní fronty, přilet k plánovaným přistávacím plochám, přistání na přistávací ploše, ničení nepřítele bezprostředně po vysazení, ničení nepřítele při shromáždění na okraji přistávací plochy nebo ve směru postupu k objektům, ničení nepřítele během postupu k jednotlivým objektům, určitému prostoru nebo ve směru postupu k objektům, ničení nepřítele během postupu k jednotlivým objektům, určitému prostoru nebo čáře v terénu, dále při ovládnutí objektu, při zteči a potřebném manévru, jakož i při organizaci aktivní obrany prostoru objektu do příchodu vlastních pozemních vojsk.

Vrtulníkový výsadek bude velmi často odrážet silné zteče nepřítele z několika směrů. Dále povede palbu salvami nebo z vrtulníků, které letí na čele a bocích bojové sestavy.

Současné může vést palbu z kulometů, ručních zbraní během přeletu přes frontu, při přibližování k přistávacím plochám, při přistání a vlastním opuštění vrtulníků jakož i při zajištění odletu vrtulníků.

To vše **bezprostředně** ovlivňuje požadavky na **zvýšenou spotřebu munice** zejména pro ruční zbraně.

Spotřeba munice může při vysazení vrtulníkového výsadku dosahovat:

1. během vzdušné přepravy, při přiblížení k přistávacím plochám, kdy až 20% příslušníků vrtulníkového výsadku bude vyčleněno k vedení palby 0,10 pp

2. při přistání na přistávací plochy, ničení nepřítele bezprostředně po vysazení 0,10—0,15 pp

3. při odrážení ztečí nepřítele, zaujetí shromáždění na směru postupu 0,05—0,10 pp

4. při manévru k objektu zteče a při zteči 0,15—0,20 pp

Tzn., že během 30—45' bojové činnosti může spotřeba munice dosahovat 0,40—0,55 pp. Pro další část, zpravidla obranný boj, který může probíhat po dobu 60—120 i více minut, bude vrtulníkového výsadku u muže, zbraně 0,35 pp a v bojové výdejně 0,80 pp.

Spotřeba munice pro ruční protitankové zbraně může dosahovat

1. při ničení nepřítele bezprostředně po vysazení 0,10 pp

2. při odrážení protiztečí nepřítele 0,20—0,30 pp
3. při zteči k ovládnutí objektu nepřítele 0,10 pp
4. při vedení aktivní obrany ovládnutého objektu (terénu) 0,50 pp

Celkem 0,90—1 pp

Bojovou činnost vrtulníkového výsadku charakterizuje zvýšená spotřeba munice. Proto požadavek organizovat **bojové výjevy přímo u rot** vrtulníkového výsadku (=msr, která je vysazena v rámci mspr jako vrtulníkový výsadek) je ovlivněn časovou lhůtou přísunu munice a zejména vytvořením optimálních podmínek pro vedení boje této roty za ztížených podmínek.

Mnohdy dojde k situaci, kdy nebude možné organizovat přísun munice a materiálu z praporečního stupně k rotám vzdušného výsadku. Zvláštnosti bojové činnosti v týlu nepřítele to potvrzují, protože rotu po vysazení mohou plnit bojový úkol na samotném směru, s odkrytými boky, se značnými mezerami a mnohdy i v obklíčení.

Uvedená spotřeba munice zabezpečuje vrtulníkovému výsadku vést bojovou činnost po dobu 2—3 hodin. Celkovou dobu bojové činnosti vrtulníkového výsadku a schopnost vést aktivní obranu ovlivní též rozsah podpory stíhacího, stíhacího bombardovacího letectva, raketového vojska a dělostřelectva.

Za předpokladu, že vrtulníkový výsadek bude bojovat v týlu nepřítele 2—3 hodiny, můžeme stanovit pravděpodobně zdravotnické ztráty, které budou mít vliv na celkovou bojeschopnost vrtulníkového výsadku.

Jiné budou podmínky, a tím i výše zdravotnických ztrát, při vedení bojové činnosti klasickými prostředky a zcela jiné při použití jaderných zbraní nebo bojových chemických látek.

Výše zdravotnických ztrát bude ovlivňovat celková hodnota vyčleněných a posilových prostředků, které budou umlčovat nepřítele v prostoru vysazení a zabezpečí vrtulníkový výsadek až do doby sloučení. Tyto požadavky při vysazení vrtulníkového výsadku bez obrněných transportérů a další bojové techniky neúměrně narůstají.

Na základě zkušeností z bojových taktických cvičení můžeme stanovit tento orientační odhad zdravotnických ztrát:

— během vzdušné přepravy, způsobené činností nepřátelského letectva 2—3 %
— během přeletu linie fronty (v pásmu průletu) v závislosti:

na stupni umlčení prostředků nepřitele	3—5 %
— při přiletu k přistávacím plochám	3—4 %
— při vysazení a opuštění vrtulníků na přistávací ploše	5 %
— během bojové činnosti k ovládnutí objektu	5 %
— při vzetí objektu nepřitele	2—3 %
— v průběhu vedení aktivní obrany až do sloučení	10—30 %
Celkem	30—60 %

V případě, že vrtulníkový výsadek bude vysazen v počtu 320 osob, znamená to, že za 2—3 hodiny vedení boje by utrpěl 96—198 zdravotnických ztrát. Tento počet můžeme rozdělit takto:

— lehké zranění	35 %	= 34—69 příslušníků
— střední zranění	20 %	= 19—40 příslušníků
— těžká zranění	15 %	= 14—30 příslušníků
— smrtelná zranění	30 %	= 29—59 příslušníků
Celkem	100 %	96—198 příslušníků

Z tohoto orientačního odhadu zdravotnických ztrát můžeme přijmout závěr, že při vysazení a vedení bojové činnosti vrtulníkového výsadku v počtu 320 osob po sloučení s vlastními jednotkami bude trvale nebo dlouhodobě vyřazeno 30—45 % příslušníků. Střední zranění v závislosti na indikaci by vyžadovala určitou dobu hospitalizace.

Bude-li vrtulníkový výsadek vysazen s bojovými vozidly pěchoty nebo obrněnými transportéry, mohou být zdravotnické ztráty nižší a mohou činit na 25—35 %.

Je samozřejmé, že celkové zdravotnické ztráty budou ovlivňovat konkrétní podmínky, např. vedení bojové činnosti v rovinatém nebo horském terénu, bez použití nebo s použitím jaderných prostředků apod., které mohou snížit nebo zvýšit uvedený orientační odhad. V případě, že vrtulníkový výsadek bude vysazen do prostoru po vlastním jaderném úderu, pak orientační odhad zdravotnických ztrát nepřesáhne 20 %.

Týlové jednotky vrtulníkového výsadku vzhledem k tomu, že jsou rozděleny k jednotlivým rotám vrtulníkového výsadku (viz příloha 2), bezprostředně po přistání vrtulníků na přistávacích plochách rychle vykládají přepravený materiál.

Podle charakteru bojového úkolu a celkové situace materiál vykládáme buď

přímo na zem a později jej odvážíme do stanoveného prostoru, nebo zůstane na dopravních prostředcích (které se přepravovaly naložené materiálem).

Zpravidla pro vyložení materiálu z jednoho vrtulníku je stanovena doba 3—5'. K zabezpečení přímé ochrany a bezprostřední pomoci při vykládání se určuje pomocná skupina příslušníků rot vrtulníkového výsadku.

K dočasnému ukrytí materiálu maximálně využíváme ochranných vlastností terénu, prostorů na vnějším obvodu přistávací plochy nebo prostorů těžko dostupných tankům. Bezprostředně po vyložení materiál pečlivě zamaskujeme.

Povinností je, aby příslušníci vrtulníkového výsadku, přidělené pomocné skupiny a řidiči přesně znali plánovaná místa rozmístění bojové výjezdy, předsunutého obvažiště a praporečnického obvažiště, přímo v terénu. Jen tak lze zabránit soustředování týlových jednotek, zejména na přistávací ploše a tím vytvořit příznivé podmínky pro zásah nepřátelských jednotek.

Velitel vrtulníkového výsadku (mspr) jako i velitel rot vrtulníkového výsadku (msr) je povinen organizovat nepřetržitý radiální, chemický, popř. biologický průzkum a organizovat neustálé přímé zajištění týlových jednotek. Na základě výsledků průzkumu, podle konfigurace terénu a v souladu s bojovým úkolem stanoví vhodná místa pro rozmístění bojové výjezdy a jednotlivých obvažišť.

V prostoru, který je určen pro rozmístění týlových jednotek se v prvním pořadí budují okopy pro osoby a materiál. Podle časových a materiálních možností se budují okopy pro tahače, popř. dopravní prostředky.

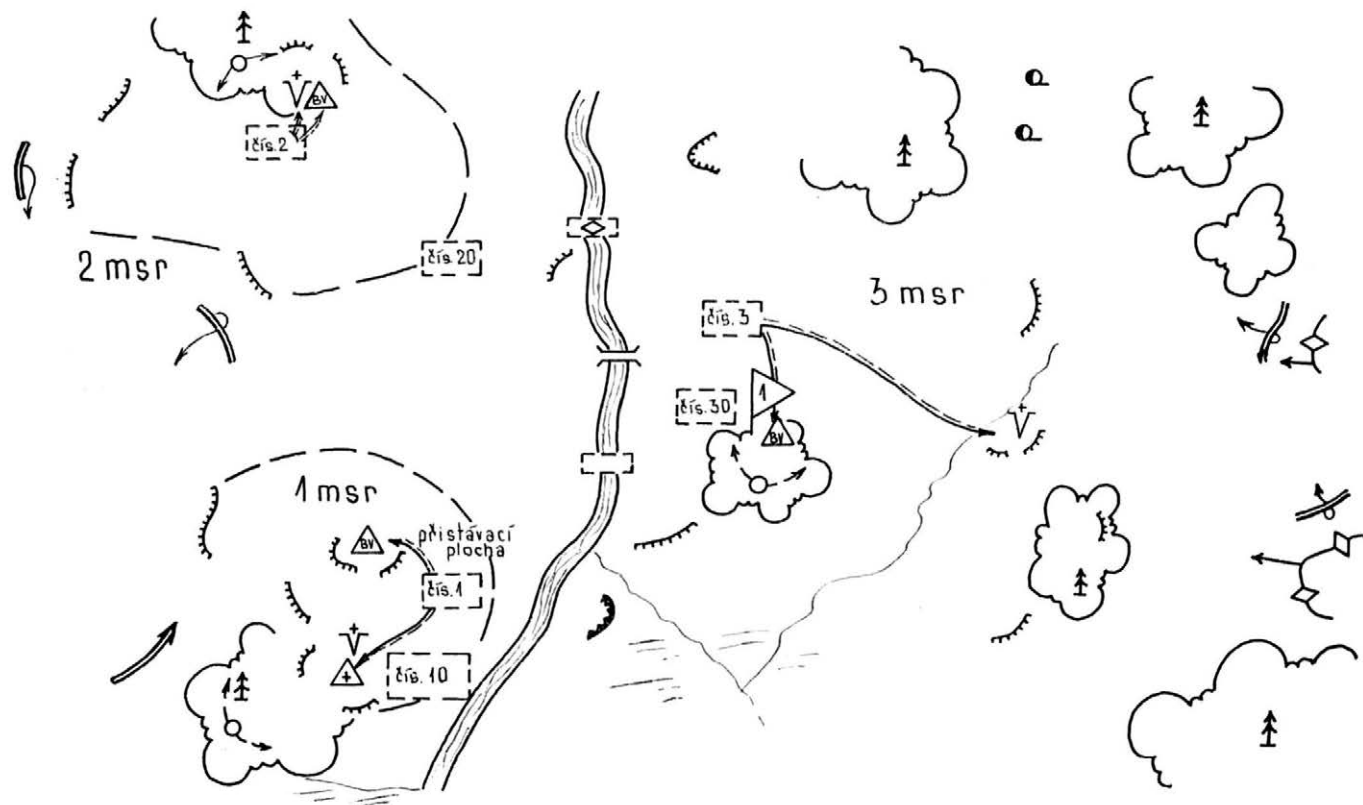
Při bojové činnosti v týlu nepřitele zpravidla nebude dostatek času ani potřebné množství prostředků pro budování úkrytů nebo dalších objektů pro zvýšení odolnosti týlu praporu.

Konkrétní rozmístění týlu vrtulníkového výsadku bude záviset na celkové bojové sestavě vrtulníkového výsadku, možnostech využití ochranných vlastností terénu a výsledcích radiálního, chemického a popř. biologického průzkumu.

Zásobovací činnost může být značně nepravidelná. Proto přísun materiálu z bojové výjezdy k jednotlivci bude probhat tak, aby rot vrtulníkového výsadku měly stále dostatek materiálu, který jim umožní vést aktivní obranu, popř. přechod do útočné činnosti nebo naopak.

Zvýšené zásoby munice pro jednotlivé zbraně budeme ukládat do okopů nebo pa-

Varianta rozmístění týlu u vrtulníkového výsadku po vysazení

lebných postavení, prakticky v bezprostřední blízkosti a budeme je spotřebovávat v prvním pořadí.

U roty vrtulníkového výsadku musí tyto úkoly materiálního zabezpečení aktivně zabezpečovat výkonný praporčík v úzké součinnosti s velitelem bojové výdejny.

Podmínkou nepřetržitého týlového zabezpečení a plynulosti zásobování je přesná znalost počtu osob, bojové techniky a stavu zásob podle druhů a co do počtů.

V průběhu bojové činnosti vrtulníkového výsadku může dojít k nepředvídaným a podstatným změnám na frontě, které bezprostředně ovlivní celkovou dobu bojové činnosti výsadku v týlu nepřítel. Může to být silně zatarasěný prostor, odpálení uzlu jaderných min, použití jaderných úderů, protiúder záloh nepřítel apod. To vše může ovlivnit skutečnost, že k sloučení s vrtulníkovým výsadkem v plánované době nedojde, ale stane se tak o několik hodin později.

Povinnosti velitele motostřelecké (tankové) divize, který organizuje vrtulníkový výsadek je rozhodnout zda vrtulníkovému výsadku přisune materiál, anebo zda vrtulníkový výsadek přejde k **samoostatné bojové činnosti** mimo původně plánovaný prostor.

Vlastní organizace přisunu materiálu vyžaduje plnohodnotně zabezpečit přepravu vzduchem a bojový let vrtulníků jako při organizaci vysazení vrtulníkového výsadku.

Zpravidla za této situace je z celkové hoch počtu vrtulníků vyčleněna část přepravní kapacity pro další motostřelecké jednotky, které mohou posílit již vysazený vrtulníkový výsadek.

Vlastní příprava materiálu vyžaduje delší dobu, proto se materiál nakládá v etapách, které se viditelně označují pro rozlišení druhů.

Rozhodnutí velitele motostřelecké (tankové) divize o přisunu materiálu je bezprostředně předáno veliteli vrtulníkového výsadku.

Na tomto základě musí velitel vrtulníkového výsadku určit:

- osoby pro sběr a soustředění materiálu na jednotlivých přistávacích plochách, vyčlenit pozorovatele a přímé zajištění přistávacích ploch;

- organizovat pomocné skupiny pro vložení a přenesení materiálu do bojových výdejn;

- rozdělit dopravní prostředky na jednotlivé přistávací plochy;

- způsob vytyčení přistávací plochy a jednotlivých míst vrtulníků pro přistání s materiálem;

- místa shromáždění raněných přepravovaných do vlastního týlu;

- v místech shromáždění raněných stanovit jejich rozdělení podle naléhavosti odsunu, což umožní rychlejší nakládání;

- vyčlenit jednotku pro přenášení raněných; označit místa pro přistání těch vrtulníků, které jsou určeny pro zpětnou přepravu raněných; jde o vrtulníky, které přepravily další motostřeleckou jednotku. Ta rychle opustí po přistání vrtulník a tím se získává čas pro naložení raněných];

- organizovat spojení mezi jednotlivými přistávacími plochami, skupinami;

- stanovit signály, jejich význam a činnost na ně; upřesnit stanoviště a místo, z kterého budou signály vydávány;

- organizovat části jednotek protivzdušnou obranu přistávací plochy.

Tyto úkoly, které musí velitel vrtulníkového výsadku zabezpečit, vyžadují dokonale sladit činnost jednotlivých rot vrtulníkového výsadku, vyčlenit dostatek sil pro zabezpečení příjmu zásob bez přerušení vlastní bojové činnosti. Proto veškeré přípravy musí proběhnout s maximálním utajením, aby byl vyloučen jakýkoli zásah ze strany nepřítel.

Materiál můžeme přisunovat v různých variantách. Ty budou záviset na celkové situaci a konfiguraci terénu. Např.:

- vrtulníky nebo dopravními výsadkovými letouny na připravené přistávací plochy;

- vložení materiálu z visu vrtulníků;

- shozem materiálu z podvěsu dopravních výsadkových letounů pomocí výsadkových zásobníků nebo výsadkových plošin;

- volným shozem, volným pádem z přízemní výšky z vrtulníků nebo dopravních výsadkových letounů ve speciálních obalech a kombinací uvedených způsobů.

Těmto otázkám budeme věnovat potřebnou pozornost a při vlastní přípravě vrtulníkového výsadku neopomenout u každé roty vrtulníkového výsadku soustředit soupravu materiálu pro vytyčení přistávací plochy nebo místa shozu.

V průběhu bojové činnosti velitel vrtulníkového výsadku v souladu s bojovou situací a konkrétním stavem týlového zabezpečení upřesňuje změny v osách přemístění nebo rozmístění bojové výdejny, předemnutého obvažiště a praporečného obvažiště a dále prostor, čas, pořadí a množství zásob, které četám a rotám vrtulníkového výsadku přisunout a způsob doplňování zásob.

Velitel vrtulníkového výsadku plně zodpovídá za týlové zabezpečení přímo podřízených a přidělených jednotek a je povinen:

- pečovat o úplné zabezpečení přímo podřízených a přidělených jednotek municí, ochrannými prostředky, proviantem a PHM (v případě, že pro vysazení jsou předurčeny dopravní prostředky a bojová technika);

- na základě bojového úkolu zabezpečit rozdělení týlových jednotek k jednotlivým rotám vrtulníkového výsadku;

- stanovit místo pro bojovou výdejnu, předsunuté obvaziště u rot a praporek obvaziště;

- podle údobí bojové činnosti stanovit hlavní, záložní místa pro sběr raněných, způsob přímého zajištění, organizace odsunu raněných na předsunuté obvaziště popř. využití dopravních prostředků;

- stanovit spotřebu munice, PHM a výši nedotknutelných zásob;

- stanovit signály a způsob přemístění bojových výdejen, předsunutých a praporek obvaziště;

- stanovit signály a jejich význam k předání zpráv o situaci týlu.

Velitel roty vrtulníkového výsadku je povinen:

- neustále pečovat o včasné a úplné zabezpečení čet a přidělených jednotek municí pro ruční, protitankové zbraně, ženijní municí, ochrannými prostředky, proviantem a PHM;

- dbát o správné hospodaření s materiálem u příslušníků roty;

- na základě hlášení velitelů čet sledovat spotřebu munice a dalšího materiálu;

- organizovat přímé zajištění bojové výdejny a určit způsob, časové lhůty příslunu munice a dalšího materiálu jednotkám;

- řídit činnost bojových výdejen u rot, skladníků a včas vydávat nařízení k příslunu munice, vedení přihledu o spotřebě a vytvoření nedotknutelné zásoby munice a dalšího materiálu;

- organizovat přímé zajištění předsunutého obvaziště a dbát na průběžné doplňování sběračů raněných a ostatního pomocného nezbytně potřebného personálu;

- pečovat o včasné poskytnutí první pomoci raněným příslušníkům jednotky své pomoci nebo vzájemnou pomoci;

- stanovit místo shromáždění raněných u čet, způsob označení a odsunu raněných na předsunuté praporek obvaziště;

- určit způsob odběru zbraní raněným na předsunutém obvazišti a způsob předání těchto zbraní do bojové výdejny nebo četám jako náhradu za zničené nebo poškozené;

- vydávat rozkaz k přemístění bojové výdejny, předsunutého obvaziště a k tomu vyčlenit potřebný počet příslušníků pro naložení a převezení materiálu, jeho rozložení v novém prostoru, vybudování potřebných úkrytů a dokonale zamaskování. Podle situace určit destrukční skupinu pro zničení té části materiálu, kterého by se mohl zmocnit nepřítel;

- kontrolovat velitele bojové výdejny, předsunutého obvaziště o splnění nařízených úkolů, o množství zásob materiálu a o jeho skutečném stavu v nařízených časových lhůtách.

Veliteli pozemních vojsk, které postupují na směr bojové činnosti vrtulníkového výsadku **velitel vrtulníkového výsadku podává hlášení**, ve kterém uvádí:

- místa rozmístění týlu u rot, praporek;

- místa shromáždění raněných k odsunu;

- celkové ztráty osob;

- stav munice, PHM u rot a v průměru za celý praporek;

- ztráty a stupeň zamoření materiálu;

- požadavky na doplnění materiálu, kde, kdy, požadované množství;

- bojeschopnost praporek, počet zbraní;

- jiné požadavky.

Tato hlášení předává veliteli předsunutého odřadu. Podle celkové situace a zámyslu velitele motostřelecké (tankové) divize velitel předsunutého odřadu vydá nezbytná nařízení veliteli vrtulníkového výsadku a organizuje doplnění potřebným materiálem.

Po sloučení vrtulníkového výsadku s předsunutým odřadem a hlavními silami motostřelecké (tankové) divize musíme činnost týlových orgánů zaměřit k rychlému obnovení bojeschopnosti motostřeleckého praporek a jeho připravenosti plnit další bojové úkoly podle rozhodnutí nadřízeného velitele.

Vzhledem ke skutečnosti, že mimo neváratných ztrát budou značné **zdravotnické ztráty** způsobené konvenčními nebo jadernými zbraněmi, otravnými látkami, bojovými biologickými prostředky, popř. mixty (smíšené zranění jedné osoby jadernými a klasickými zbraněmi) bude nutné zabezpečit okamžitě po sloučení vrtulníkového výsadku s hlavními silami rychlý odsun raněných na nejbližší etapu odborné lékařské pomoci.